

Armijn van Roon

De man die deze week centraal staat in De Mooiste Gezichten van Zutphen is er ook geboren en getogen. Op wat hij zelf noemt een kleine tussenstop in Spanje na, heeft hij nooit ergens anders gewoond. Wat hem er, ondanks zijn wereldse blik, deed blijven, mag ik je vandaag vertellen.

Hij vertelt dat hij voor werk en privé graag actief is en het liefst op verschillende plekken. De dynamiek en levendigheid van grote steden mist hij hier soms wel, maar dat is ook prima op te zoeken. De rust en kleinschaligheid is voor hem een belangrijke basis. Met zijn fijnzinnige energie kent Zutphen in zijn ogen veel bijzondere mensen die de moeite waard zijn om een thuisstad mee te delen.

Ik vroeg hem of hij op jongere leeftijd wist wat hij wilde gaan doen. Lachend antwoordt hij me dat eigenlijk nog altijd niet te weten! Hij speelde kort met de gedachte archeoloog te worden. Het idee om met mysterie omringde dingen uit de oudheid te ontdekken, leek hem geweldig. In die tijd bestudeerde hij enthousiast Egyptische hiërogliefen en het oude Sanskriet. Maar over zijn schoolse periode bekenkt hij meer af- dan aanwezig te zijn geweest omdat hij er inhoudelijk vaak niet erg geboeid werd. Dit veranderde met het vak filosofie. Het werd een belangrijk deel van zijn grondslag; er gaat bij alles wat hij creëert een bepaalde beschouwing aan vooraf. Dat geldt ook voor het vak maatschappijleer, dat hij kreeg van oud-leraar Nico Stronks op het Baudartius College. Zijn lessen waren uniek en van grote waarde, het voelde soms als cabaret. Dat inspireerde hem tot nadenken over hoe de samenleving in elkaar zit. Als puber wist hij al dat hij daar iets mee wilde doen.

Vervolgens werkte hij in de horeca en deed een deeltijdopleiding organisatiepsychologie. Hij vertelt me hoe zijn leerschool eruit ziet. Het is niet één traject, maar een verzameling van ervaringen en scholing waaruit hij put. Soms volgt hij enkele modules aan de Open Universiteit Amsterdam, leest boeken, gaat op stilte retraite of pakt cursussen mee over leiderschap en strategie. 'Ik vind de wereld echt een snoepwinkel. Met wat je op internet kunt vinden, wat je kunt lezen, mensen die je kunt spreken, podcasts die je kunt beluisteren en cursussen; er is zo'n bak kennis beschikbaar over bijna alles wat je boeit!'

Via Stichting de Uitdaging raakte hij ongeveer twaalf jaar geleden betrokken bij de wereld van het sociale initiatief. Het sprak hem enorm aan: door vrijwillig of betaald werk de samenleving iets mooier maken. Hier koppelde hij vragen uit het maatschappelijke veld aan kosteloze inzet van het bedrijfsleven. Sindsdien is hij altijd op zoek naar kansen om een positief verschil te maken; soms als initiatiefnemer, directeur of toezichthouder, soms als conceptontwikkelaar, adviseur of coach. Hij werkt doorlopend aan gemiddeld zo'n acht organisaties en initiatieven tegelijk.

Hij noemt het fantastisch hoeveel bereidheid er is elkaar vooruit te helpen, maar dat sommige werelden elkaar niet altijd vanzelfsprekend vinden. 'Niks van wat ik heb mogen doen was mogelijk zonder de samenwerking en support van anderen, overal zijn 'mede mogelijk makers' voor nodig.' Daarom ontwikkelde hij vijf jaar geleden met Claasje Reijers het initiatief Mede in Zutphen; een plek waar initiatieven worden ondersteund met tijd, geld en kennis. Iedereen kan iets geven. Of het nou een paar uurtjes vrijwilligerswerk is, een kleine donatie of een fonds dat een flinke bijdrage doet; alles doet ertoe. Inmiddels zijn er ruim 150 projecten via Mede in Zutphen gerealiseerd met een totale waarde van ongeveer 3,5 miljoen euro; een indicatie wat je met vereende krachten kunt bereiken.

Een van zijn mooiste initiatieven startte hij samen met zijn partner, Willemijn Voorham. Buddy to Buddy begon met een groep Zutphense vrijwilligers en groeide uit tot een landelijke organisatie met 21 locaties. Buddy to Buddy, waar vluchtelingen en Nederlanders gekoppeld worden op basis van gelijkwaardigheid en gemeenschappelijke interesses, organiseert trajecten waarbij mensen één-op-één gematcht worden, maar tegelijkertijd ook in groepsverband het proces doorlopen. Er is ruimte voor de moeilijkere dingen, maar plezier maken en elkaar ontmoeten staan centraal; gewoon openheid en nieuwsgierigheid.

Het boeiende is dat je ook veel over jezelf kan leren door de blik van een andere cultuur. In Zutphen zijn al 2.500 buddy's gekoppeld en landelijk wordt dat dit jaar ruim 15.000. Dit alles leidde tot een aantal prestigieuze onderscheidingen, waaronder het Appeltje van Oranje, dat ze op Paleis Noordeinde van Koningin Máxima ontvingen. Ook bracht het Koning Willem-Alexander naar Zutphen voor een werkbezoek.

Inmiddels heeft hij het stokje als directeur-bestuurder van de landelijke organisatie overgedragen. Vanaf februari is zijn agenda drie maanden leeg om na te denken over wat er daarna komt. Intussen gebeurt er wel van alles. Zo verbouwen ze een oude pastorie in het Nieuwstadgebied, ook wel Klein Vaticaan genoemd, tot Villa Nieuwstad. Het rijksmonument wordt gesplitst, aan de achterzijde gaat hij er met zijn gezin wonen, aan de voorkant gaan ze er werken en creëren ze ook (flex)ruimte voor andere mensen en organisaties die willen werken aan 'de nieuwe stad'.

Naast zichzelf en anderen uitdagen op grote thema's, draait het voor hem toch ook om de kleine dingen. Boodschapjes doen, lekker koken, sporten, sauna, goede gesprekken, domme spelletjes, mooie muziek en tijd met zijn gezin. Zo besteedt hij ook graag één-op-één tijd met zijn drie dochters; Maya, Lou en Jula. 'Als je met z'n tweetjes op pad bent, ontdek je elkaar op een andere manier, vooral op die ogenschijnlijk kleine tussenmomentjes. Prachtig, terwijl je ze voor je ogen ziet groeien. Het grootse zit voor mij toch ook echt in het kleine'. De kans dat je hem nog niet hebt herkend uit dit verhaal is uiterst klein, maar desalniettemin is dit het verhaal over de sympathieke sociale ondernemer Armijn van Roon!